

22 Φεβρουαρίου 2005

Η θέση των Επιστημονικών Φορέων
για τον Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία

Οι Επιστημονικοί Φορείς της Χώρας σε συνάντηση στις 21.02.05 επιβεβαίωσαν τη θέση τους για τον εθνικό διάλογο για την Παιδεία που είχαν καταθέσει στην πρώτη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας.

«Εθνικός διάλογος σημαίνει συμμετοχή όλων των ζωντανών κοινωνικών δυνάμεων. Διαρκής διάλογος των πολιτικών δυνάμεων με την κοινωνία. Εθνικός διάλογος σημαίνει πλήρης και ολοκληρωμένη θεματολογία για όλα τα φλέγοντα ζητήματα της παιδείας. Χωρίς στεγανά. Ο εθνικός διάλογος δεν είναι προσχηματικός. Δεν προσφέρει άλλοθι για ειλημμένες αποφάσεις. Δεν περιορίζεται σε γενικά ευχολόγια που συντηρούν τριβές ή αντιπαραθέσεις ή αντίθετα οδηγούν σε εφησυχασμό. Είναι οργανωμένος. Αλλά δέχεται και συζητά εισηγήσεις από παντού. Προχωρά σε εξειδικεύσεις και στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων. Αλλά δεν τεμαχίζεται. Και μάλιστα από την αρχή. Προσερχόμαστε στον εθνικό διάλογο με θέσεις, με πλήρη γνώση και κατοχή της ιστορικής πείρας των προηγούμενων προτάσεων εθνικού διαλόγου. Προσερχόμαστε υποψιασμένοι αλλά όχι καχύποπτοι. Στο τέλος τον διεκδικούμε τον εθνικό διάλογο για την παιδεία».

Ο εθνικός διάλογος για την παιδεία πρέπει να πραγματοποιηθεί. Η λειτουργία του ΕΣΥΠ (στο οποίο συμμετέχουν με κοινό εκπρόσωπο το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών, το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας), εφόσον καλύπτονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις ύπαρξης της, οι προβληματισμοί και εισηγήσεις του, οφείλουν να ενσωματωθούν σε αυτόν. Οι οργανώσεις των επιστημόνων, στην κατεύθυνση που παραπάνω αναφέρθηκε, αναλαμβάνουν πρωτοβουλία συνομιλώντας άμεσα με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με τα πολιτικά κόμματα, με τους εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς φορείς.

Οι θέσεις-προτάσεις που είχαν αποστείλει στον Πρόεδρο του ΕΣΥΠ κ. Αθανάσιο Βερέμη οι φορείς σε σχέση με τη θεματολογία του είναι:

- Η φύση και το περιεχόμενο του Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία να προσδιοριστούν επακριβώς ώστε ο Εθνικός Διάλογος να είναι ουσιαστικός και πλήρης.

- Ιστορικά στοιχεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος, όπως ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης, η κατοχύρωση του δικαιώματος στη μόρφωση όλων των νέων, να αποτελέσουν τη βάση πάνω στην οποία θα αναδιαμορφωθεί στη χώρα μας.
- Η ποιοτική αναβάθμιση όλων των βαθμίδων της παιδείας να αποτελέσει προτεραιότητα του Εθνικού Διαλόγου ώστε να γίνει συγκρίσιμη με εκείνες των ευρωπαϊκών χωρών, με όρους ωστόσο που δε θα θίγουν τις Συνταγματικές προβλέψεις και δε θα στηρίζονται στις εκάστοτε τρέχουσες ανάγκες της αγοράς.
- Είναι αναγκαία η άμεση αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης της εκπαίδευσης μέχρι το 5% του ΑΕΠ.
- Να προσδιοριστεί ο ρόλος των Ελλήνων Επιστημόνων στην ελληνική οικονομία. Πώς αντιμετωπίζονται οι παγκόσμιες και ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες σε σχέση με αυτό το ρόλο. Ποια ποιοτικά χαρακτηριστικά πρέπει να έχει η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ώστε να παράγουμε τους επιστήμονες που χρειαζόμαστε.
- Να προσδιοριστούν τα ακαδημαϊκά προσόντα και τα επαγγελματικά δικαιώματα αποφοίτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Κανόνες κριτήρια, πιστοποίηση προσόντων.